

troet, at naar vi sluttede denne Debat ud fra den velvillige Forstaaelse, som jeg synes, man maa sige, der er til Stede, vilde det ikke være ret længe, inden der indgik et nyt Andragende derovrefra til Landbrugsministeriet eller Ministeriet for offentlige Arbejder. Saa vilde Sagen blive taget op til Undersøgelse og Overvejelse, og saa fik vi at se, om vi kunde komme videre frem. Jeg har blot ikke villet give bindende Løfte om, at der kan komme noget ud af det i denne Samling, det er det hele. Men det ærede Medlem er ikke saa let at stille tilfreds, og det er der altsaa ikke noget at gøre ved.

Sandbæk: I Anledning af de Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister nu fremkom med, skal jeg bemærke, at et nyt Andragende kan jeg godt skaffe til Veje, og derfor skal jeg tage mit Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 17 tilbage.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Ændringsforslaget til Betænkningens Nr. 17 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bestemmelser vedrørende Skolevæsenets Styrelse og Tilsyn m. v. udenfor København.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3701 ff.)

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Jørgen Jensen: Skønt Rigsdagen i 1899, 1904 og 1908 har beskæftiget sig med Forhold vedrørende Folkeskolevæsenet og vedtaget Lové desangaaende, ligger der nu atter paa Rigsdagens Bord Forslag til en Reform angaaende Folkeskolevæsenet i Danmark. Dette kan i og for sig ikke undre, thi der er neppe nogen Institution, der staar Befolkningens brede Lag saa nær eller er af saa fundamental Betydning for Befolkningens Fremtidsmuligheder som netop Folkeskolen. Uanset, om Folkets Velstand er stigende eller dalende — den er for Resten stigende til

Trods for den store Gæld —, og uanset, om Børnenes Arvelod fra Hjemmene i Form af Penge bliver stor eller lille, vil det altid være af største Betydning for Børnene, at de modtage en god Oplysning i Skolerne, og at Skoleundervisningen gaar med Liv og Lyst. Navnlig vil det være af grundlæggende Betydning, om Børnene i Skolen modtage den Tilskyndelse, der gør, at de overhovedet ønske at naa længere frem. Skulde jeg have Valget mellem en livligt undervisende Lærer og en kundskabsrig, men kedelig Lærer, valgte jeg ubetinget den første. Det er ikke saadan at forstaa, at jeg er bange for den kundskabsrige Lærer, eller jeg mener, at den kundskabsrige Lærer ikke ogsaa kan være livligt undervisende, men jeg tror, det bør siges og siges højt, at hvis der mangler Liv og Aand over Lærerens Færd i Skolen, kan denne Mand have mange gode Egenskaber og være anvendelig til meget andet, men til Lærer duer han ikke. Hvis Børnene i Skolen længes frem mod Konfirmationsalderen for at slippe ud, for at blive fri, hvis Forældrenes Interesse for Skolen kun kan opretholdes i Form af Mulktbestemmelser, viger jeg ikke tilbage for at sige, at saa maa man hellere lukke Skolen.

Det blev gennem adskillige Aar fra Lærernes Side hævdet, at de arbejdede under et økonomisk Tryk, der gjorde, at de ikke kunde staa i den daglige Skolegerning med den Friskhed, som er fornøden. Rigsdagen sad ikke dette Krav overhørig, den laante det villig Øre, og skønt den saavel i 1899 som i 1904 beskæftigede sig med dette Forhold, tog den det atter op i 1908 og gav en Lønreform, som adskillige Lærere ogsaa i dette Ting — blandt andre min Sidemand, det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) — betegnede som en rundelig Lønforbedring. Af det nu udkomne statistiske Tabelværk fremgaar det, at Købstadlærerne i Gennemsnit have 1987 Kr. og Lærerne paa Landet 1815. Jeg kan i samme Forbindelse oplyse, at Gaardmændene have en Gennemsnitsindtægt af 1543 Kr. Folketingets ansete mangeaarige Ordfører i Skolesager, Lærer Jensen-Knudstrup, sagde under Behandlingen i 1908, at Læreren skulde ikke være Halen paa Herregaardene og heller ikke være Proletar, han skulde staa midt i Befolkningen, der stod han fast og sikkert. Jeg tror, at Lærer Jensen-Knudstrup havde Ret i denne Betragtning. Læreren staar fast og sikkert ude i Befolkningen, og han gør det blandt andet ogsaa, fordi